

[Ministeren for skatter og afgifter]

Jeg forstår ikke, at hr. Waldorff ikke kan se, at der kan være en sammenhæng mellem niveauet for en lejeværdi og for værdistigninger på jord og fast ejendom. Jeg forstår ikke, at hr. Waldorff ikke kan se, at hvis man isoleret nedsatte lejeværdien, ville man også isoleret skabe større værdistigninger på jord og fast ejendom. Eller hvis man omvendt opretholdt et rimelig højt lejeværdiniveau, ville det, alt andet lige, bekæmpe værdistigningerne på jord og fast ejendom. Det er den korrekte analyse, og jeg forstår overhovedet ikke, hvordan hr. Waldorff kan komme frem til andre resultater. Det er ikke så tit, vi går ind i en diskussion med VS, og det er måske en fejl, at vi ikke gør det. Jeg er parat til at gøre det på dette felt og på andre felter og afklæde argumenterne fra VS, således som sket er nu her.

Hr. Arne Bjerregaard nævnte et eksempel på værdistigninger fra Nord- og Vestjylland, og det havde jeg måske nok mere forberedt mig på. Må jeg sige, at med den ujævne udvikling, der er i vurderingerne, og som vi alle sammen erkender, kan vi alle sammen finde eksempler, der enten viser en relativt stor stigning eller, hvis man havde været interesseret deri, en stagnation eller, hvis man havde været interesseret deri, ligefrem et fald. Vi ved forlods, at der er en stor spredning, og derfor får vi en stor spredning i resultatet, så det kom sådan set ikke så meget bag på os.

Men hr. Arne Bjerregaard sagde derudover, at hvis regeringen havde ønsket at undgå et provokerende udspil, så skulle den være fremkommet med et udspil, som fastlåste i kroner og øre lejeværdien i 1979 i forhold til 1978. Jeg synes nu ikke, det er noget særlig provokerende udspil, vi er fremkommet med her, og jeg må sige, at hr. Arne Bjerregaards provokationstærskel må være relativt lav, hvis han føler sig provokeret af dette udspil.

Hr. Bernhard Baunsgaard betegnede udspillet som et rimeligt udgangspunkt, og det synspunkt takker jeg naturligvis for. Derudover rejste hr. Bernhard Baunsgaard meget indgående – på samme måde som fru Kirsten Jacobsen gjorde det noget mindre indgående – spørgsmålet om de særlige lejeværdiproblemer i forbindelse med blandede ejendomme. Lad mig sige her, at jeg er fuldstændig enig i, at der forekommer urimeligheder i lejeværdiansættelsen for blandede ejendomme i forhold til øvrige ejerboliger. Det er helt

urimeligt, at en købmandsforretning, hvor forretningen ligger i den ene ende og ejerboligen i den anden ende af huset, får en skønnet lejeværdi. Hvis man kunne foretage en opdeling, havde lejeværdien normalt, alt andet lige, været mindre. Det er helt urimeligt, at en mindre håndværksmester, som har sit parcelhus liggende i det ene hjørne af matrikelnummeret og værkstedet i det andet hjørne, får en skønnet lejeværdi; hvis de lå på hver sit matrikelnummer, havde han fået en lejeværdi, der havde fulgt 16. vurdering i dette tilfælde og normalt igen været mindre. Jeg er fuldstændig enig, og det forekommer ikke ret rimeligt for dem, der bliver udsat for denne skønnede lejeværdi; derfor skal vi se på det.

Jeg tvivler desværre på, at vi kan nå at se på det i forbindelse med lovforslaget om 1979, men jeg vil gerne drøfte i udvalget, om det er muligt, og jeg vil gøre alt for, at vi kan finde en løsning så hurtigt som muligt på dette, synes jeg, isolerede og principielle problem, som vi bør tage ansvaret for at finde en løsning på.

Hr. Kaj Hansen kaldte det en udskydelsesregering. Jeg vil da hellere sige, at det er en regering, der planlægger sine forslag ordentligt, i god tid og efter en i forvejen nøje fastlagt procedure spiller ud med sine forslag. Det er jo det, der er tilfældet. Den fremgangsmåde, vi har benyttet her, har vi bebudet det sidste halve år, og resultaterne fremkommer præcis på de tidspunkter, som vi hele tiden har forudsagt at de skulle fremkomme på.

Hr. Christophersen var væsentligst inde på spørgsmålet om fremgangsmåden, som jeg har kommenteret.

Fru Kirsten Jacobsen havde fundet en interessant ægteskabelig konstruktion, forstod jeg, med en 17-årig pige og en 99-årig mand, der skulle garantere ikke at overleve for mange fødselsdage efter de 99 år. Jeg skal ikke kommentere tilfældet. Det er mere interessant, at fru Kirsten Jacobsen i lighed med andre fremskridtsfolk, så snart de ser sådan et lovforslag, bruger sine intellektuelle ressourcer til at finde ud af, hvordan man kan omgå lovgivningen. Det var da et mægtig godt eksempel, det her, og vi vil da også overveje meget seriøst, om det er en rimelig konstruktion, fru Kirsten Jacobsen har fundet på, men vi har måske ikke den samme